

ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน
ฉบับที่ ..
ว่าด้วยการปฏิเสธการรับขนผู้โดยสารและคนพิการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑/๑๓๓ วรรคหนึ่งและวรรคสามแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ จะปฏิเสธการรับขนผู้โดยสารและคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไม่ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัย หรือเป็นกรณีที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน คณะกรรมการการบินพลเรือนจึงออกข้อบังคับเพื่อกำหนดกรณีที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ จะสามารถปฏิเสธการรับขนผู้โดยสารและคนพิการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ .. ว่าด้วยการปฏิเสธการรับขนผู้โดยสารและคนพิการ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ จะปฏิเสธการรับขนผู้โดยสารและคนพิการไม่ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัย หรือเป็นกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การรับขนผู้โดยสารหรือคนพิการนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย ความเรียบร้อยในอากาศยาน หรือต่อสุขภาพร่างกาย จิตใจ หรืออนามัยของผู้โดยสารหรือคนพิการเองหรือของบุคคลอื่นในอากาศยาน

(๒) ผู้โดยสารหรือคนพิการนั้นมีสภาวะอยู่ภายใต้ฤทธิ์แอลกอฮอล์ ยา หรือสารเสพติด ซึ่งน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่ออากาศยานหรือน่าจะก่อให้เกิดความไม่เรียบร้อยในอากาศยาน หรือน่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในอากาศยาน

(๓) ผู้โดยสารหรือคนพิการนั้นไม่สามารถแสดงเอกสารการเดินทางซึ่งเป็นเอกสารที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่สามารถใช้ระบุตัวตน หรือเอกสารที่ใช้ในการผ่านแดนหรือการเข้าเมืองต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้

(๔) ผู้โดยสารหรือคนพิการที่หน่วยงานตรวจคนเข้าเมืองของประเทศปลายทางแจ้งว่า จะไม่อนุญาตให้เดินทางเข้าประเทศปลายทาง

(๕) ผู้โดยสารหรือคนพิการไม่ยินยอมให้ตรวจค้นหรือไม่ผ่านการตรวจค้นเพื่อการรักษา ความปลอดภัยตามมาตรา ๔๑/๑๓๓ วรรคสอง

(๖) ผู้โดยสารหรือคนพิการที่มีความประหลาดหรือมีประวัติว่าประหลาดไม่เรียบร้อยใน ระหว่างการโดยสารอากาศยาน

(๗) ผู้โดยสารหรือคนพิการที่เป็นทารกแรกเกิดอายุต่ำกว่าเจ็ด (๗) วัน

(๘) ผู้โดยสารหรือคนพิการอายุตั้งแต่ห้า (๕) ปี ถึงสิบสอง (๑๒) ปี ที่เดินทางโดยลำพัง เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่ง ทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ จะมีแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพัง (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors) และได้ตกลงที่จะรับผู้โดยสารหรือคนพิการนั้นแล้ว

(๙) ผู้โดยสารหรือคนพิการที่ตั้งครรภ์และมีอายุครรภ์เกินสามสิบสอง (๓๒) สัปดาห์ เว้นแต่ผู้โดยสารหรือคนพิการนั้นได้แสดงใบรับรองแพทย์ว่าสามารถเดินทางทางอากาศได้

(๑๐) ผู้โดยสารหรือคนพิการที่ต้องได้รับความช่วยเหลือระหว่างอยู่ในอากาศยาน โดยไม่มี ผู้ดูแลเดินทางมาด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้โดยสารหรือคนพิการนั้นได้แจ้งขอรับการช่วยเหลือล่วงหน้า เป็นกรณีพิเศษและผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบ กิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ตกลงที่จะรับขนผู้โดยสารหรือคนพิการนั้นแล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ. ....

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ประธานกรรมการการบินพลเรือน